

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμῶν 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διημερίων ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐβδομημερίων καὶ ἀγγελίας καὶ ἀποκοπῆν.

Ἀπόλυτος ἀνάγκη χριστιανικῆς ἀνατοφῆς τοῦ λαοῦ.

Ἐδεῖξα ἐν προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ὅτι ἡ παραμέλησις τοῦ σπουδαιοτάτου καθήκοντος ἡμῶν καὶ τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν ἀληθῆ χριστιανικὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ, ἡ ψυχρότης, ἡ ἀδιαφορία, ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀσέβεια τῶν πολλῶν, καθ' ὃν καιρὸν αἱ ἐκ τῆς Δύσεως ἐκφερόμεναι ἀθεϊστικαὶ ἰδέαι πάντα χόθεν εἰσβάλλουσι παρ' ἡμῖν, συνεπάγονται, φυσικῶ τῷ λόγῳ, τὴν ψυχρότητα, τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας ἀσέβειαν, ἐν ᾧ ὅλον τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν ἀναρπάσει ἡ πρὸς πᾶσαν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕψιστου βίου μέριμνα καὶ ἀφοσίωσις.

Ἐντεῦθεν κυρίως ἡ παρατηρούμενη παράλυσις τῆς τῶν νόμων ἰσχύος, οἱ ἀναριθμητοὶ φόνοι, αἱ ἀναίρεσις, αἱ ἀπόπειραι ἀναίρεσεων, οἱ τραυματισμοί, οἱ αἰσισμοί, αἱ τῶν ἠθῶν προσβολαί, αἱ ἐξυβρίσεις, αἱ συκοφαντίαι, αἱ ἀπαγωγαί, αἱ ἀποπλανήσεις, οἱ βιασμοί, αἱ μοιχεῖαι, αἱ κλοπαί, αἱ φθοραί, αἱ αὐτοδικαίαι, οἱ ἐμπρησμοί, αἱ ληστεῖαι, αἱ ἀπάται, αἱ πλαστογραφίαι, αἱ χρεωκοπίαι, αἱ ψευδορκίαι καὶ ψευδομαρτυρίαι, αἱ παντὸς εἶδους παραβιάσεις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἡ ἐφοδος κατὰ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ καὶ ἡ διαρπαγὴ καὶ λεηλασία αὐτοῦ, αἱ τόσαι καὶ τόσαι τέλος παραβιάσεις τοῦ ποινικοῦ Κώδικος, τὰς ὁποίας οὐδ' ἠδυνήθη κἀν οὐδεμία κυβέρνησις, οὐχὶ νὰ περιστείλῃ, ἀλλ' οὐδέ ν' ἀπαριθμῆσθαι διὰ τινος στατιστικῆς! Ἄλλ' ἐν ἑλλείψει τῆς στατιστικῆς, ἀρκούντως καταπληκτικὴν ἔχομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ποινικολογίου ἐν τε τοῖς διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιευομένοις ἀστυνομικοῖς δελτοῖσι καὶ ἐν τοῖς Κακούργιοδικείοις, Πλημμελειοδικείοις, καὶ πταισματοδικείοις, τὰ ὅποια καθόλου τὸ ἔτος ἐργάζονται πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν.

Ἐκ τῆς αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς νόμους ἀσεβείας προέρχεται ἐπίσης καὶ ἡ ὡς πρὸς τὰς ἀστυκὰς συναλλαγὰς μετὰ τῶν πολλῶν ὀλίγη καλὴ πίστις, αἱ εἰσίδες καὶ αἱ δίκαι, ὧν βριθοῦσι τὰ Βίβλιοδικεῖα τοῦ Κράτους, τὰ Πρωτοδικεῖα, τὰ Ἐφετεῖα καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος, τὰ ὅποια δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν.

Τῶν αὐτῶν δ' αἰτίων ἀποτέλεσμα εἶναι καὶ ἡ καταπίεσις τῆς ἠθικῆς ἡ ὡςπεριτοπολὺ παρατηρούμενη ἐν τῷ ἀσέμνῳ τῶν λόγων καὶ τῶν τροπῶν, τὴν κακολογίαν, τὴν αἰσχρολογίαν, τὴν ψευδολογίαν, τὴν ραδιουργίαν τὴν πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκρασίαν, ἐν γένει εἰς τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων τῆς ὕλης.

Ἄλλ' ἐὰν τοιαύτη ἐν σκιαγραφίᾳ ὑπὸ τὰς ἐπόψεις ταύτας, ἦναι ἡ ἐνεσώσασα κοινωνικὴ ἡμῶν κατάστασις διὰ τὴν ἀπιστίαν, τὴν ἀδιαφορίαν, τὴν ψυχρότητα καὶ ἀσέβειαν πρὸς τὸν ἐπουράνιον Θεὸν καὶ πρὸς τὸν ἐπίγειον νόμον, ὁποῖα ἀσά γε ἔσεται αὐτὴ μετὰ δέκα, ἡ πλειότερους ἐνιαυτοὺς ἐφ' ὅσον ἡμεῖς μὲν καὶ ἡ Πολιτεία μεθ' ὅλης τῆς ἀναληθείας ἐξακολουθοῦμεν παραμελοῦντες τὴν ἀληθῆ Χριστιανικὴν ἀνατροφήν, ἡ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς νόμους ἀσέβεια προχωρεῖ γιγαντιαίως βήμασι; Δὲν ἀπαιτεῖται, τῇ ἀληθείᾳ, προφητικῇ χάριτι διὰ νὰ προείπῃ τις τὰς μελλούσας συνεπειὰς τοιαύτης

καταστάσεως. Ἐπειδὴ αἱ αὐταὶ αἰτίαι παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὁ κοινὸς νοῦς δύναται νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς ἐκ τῶν γνωστῶν περὶ τῶν ἀγνωστων.

Ἡ κοινωνικὴ νόσος ὡς φθίσις καλπάζουσα προχωρεῖ ὀλονὲν πολλαπλασιάζουσα τὰς προσβολὰς τῆς μὴ ἰσχυόντων δὲ τῶν νόμων πρὸς ἀνακοπήν αὐτῆς, ἡ παραλυσιὰ ἀπειλεῖ νὰ καταλάβῃ βαθμηδὸν ὅλον τὸ κοινωνικὸν σῶμα. Προσβλέπω μετὰ δέους τὸ χαῖνον βάρβαρον ἐνώπιον τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πολιτείας. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ σοβαροτάτου τούτου θέματος ἀς ἀφίσω τὸν κρείττονα τελευταῖον λόγον εἰς τὸν σοφὸν συγγραφεὰ τῆς πραγματείας περὶ τῶν κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν ἀθεϊστικῶν ἰδεῶν. Ἀνάγνωτε.

«Οἱ ἐλευθεροί, λέγει, νόμοι χωρὶς τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ μορφώσωσιν ἠθικὴν κοινωνίαν· ἀδύνατον νὰ προλάβωσι μυρία ὅσα κακά, τὰ ὅποια βαθμηδὸν, ἀλλ' οὐκ καὶ εἰς μακρὸν χρόνον, ἀφύκτως θέλουσιν ἐπέλθει ἐν τῇ ὑπεράγαν ἐλευθερᾷ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ! Διὰ μόνων τῶν φιλελευθέρων νόμων, χωρὶς εὐσεβείας καὶ Χριστιανικῆς ἠθικῆς, ἐπενεργούσης καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν, θὰ ἔχωμεν ἐντὸς ὀλίγου ἑλληνικὴν οἰκογένειαν παρουσιάζουσαν πολλὰ ἐλαττώματα, ὅπως ἀντιστρατευόμενα εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν πόθους, λατρεύουσαν τὰ πάθη, ἀφοσιωμένην εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἡδονὰς· ἐπομένως δὲ καὶ εἰς δαπάναν ἀνωτέρας τῶν δυνάμεων αὐτῆς, ὡς τε ἄναγκάζεται νὰ περιπέτῃ εἰς μυρίας καταχρήσεις καὶ νὰ καθίσεται οὕτω σχολεῖον κακῶν ἐντυπώσεων παράγουσα ἐκ τῶν κόλπων τῆς μαθητᾶς ἀθρόσκου, πιστοῦς λάτρας τῶν παθῶν καὶ τῶν ἡδονῶν, ἀπειλοῦντας νὰ κλονίσωσι ποτε καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπαρξίν. Καὶ ταῦτα πολὺ περισσότερο θὰ ἐπισπευθῶσιν ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἡδῆ ἀνεπαισθητῶς παρεισαγομένων ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἀθεϊστικῶν ἰδεῶν, μάλιστα ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐκ μέρους ἡμῶν ἀντιδράσεως.

Διὰ μόνων τῶν φιλελευθέρων νόμων, ἐξακολουθεῖ ὁ συγγραφεὺς, ἀνευ εὐσεβείας καὶ χριστιανικῆς ἠθικῆς, θὰ ἔχωμεν δημοσίους ὑπαλλήλους (—τοὺς ἔχομεν ἤδη—) καταπατῶντας τὸν ὄρκον, ὃν ἔδωκαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πολιτείας. Καὶ τοῦτο θὰ παρατηρεῖται οὐ μόνον εἰς ἀνθρώπους, διατελοῦντας εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ δικαιολογούντας τὰς καταχρήσεις τῶν διὰ τῆς ἀμνηχανίας τοῦ νὰ διατρέφωσι τὴν οἰκογένειάν των, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνθρώπους ὅπως ἀνεξαρτήτους, οἵτινες ἀντικείμενον αἰσχροῦς κερδοσκοπίας ἔχοντες τὰ διμύσια, οὐδὲν ἄλλο θὰ διανοῶνται ἢ πῶς νὰ πλουτήσωσι περισσότερο. Καὶ ταῦτα μέλλουσι νὰ ἐπισπευθῶσιν ἐκ τῆς εἰσβολῆς ἀθρόσκων ἰδεῶν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας, αἵτινες τὰ ἐν αὐτοῖς γενναϊότερα καὶ εὐγενέστερα αἰσθήματα, ἅτινα ἐκληροδότησεν ἡ εὐσεβεία καὶ ἡ ἀπλοικότης τῶν ἡθῶν τῶν πατέρων ἡμῶν εἰς λίαν ταπεινὰ καὶ κακοῦθη μεταρρυθμιζουσι.

Διὰ μόνων τῶν φιλελευθέρων νόμων, ἀνευ εὐσεβείας καὶ χριστιανικῆς ἠθικῆς, θὰ ἔχωμεν ἐντὸς ὀλίγου καὶ δικαστὰς, οἵτινες, ἐν ᾧ σήμερον, ἀπειναντι τῶν λειτουργῶν τῆς Θεμίδος ἐν ἄλλοις ἔθνε-

σι, περιποιῶσι τιμὴν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, θὰ χωλαίνουσι καὶ αὐτοὶ περὶ τὴν ἐκδοσὶν ἀποράσεων ἀνεπηρέαστων. . . . Ὡς ἔχομεν δὲ καὶ δικηγόρους ἐμπροσθεν τοῦ δίκαιου, πάντα λίθον κινουντας ὅπως ἀποσπάσωσιν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ δικαστοῦ παράνομον καὶ ἀδίκον ἀπόφασιν, ὄντας ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένους, ὅτι ὁ πελάτης τῶν θὰ εἴχεν ἀδίκον. Ὡς ἔχομεν δὲ καὶ ἐνόρκους. . . . τοσοῦτον διεφθαρμένους, ὥστε ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων κοινωνικῶν ζητημάτων ἀντὶ εὐτελοῦς ἀργυρίου ἄλλο τε μὲν καταδικάζοντες τὸν ἀθῶον καὶ ἄλλο τε ἀπεμπρολύντας τὴν τιμὴν καὶ τὸ αἷμα τοῦ πεθόντος καὶ ἀθωοῦντας τὸν ἐνοχον. . . . Διὰ μόνων τῶν φιλελευθέρων νόμων, ἀνευ εὐσεβείας καὶ χριστιανικῆς ἠθικῆς, θὰ ἔχομεν ἐντὸς ὀλίγου καὶ ἐμπόρους μὴ ἀκριβεῖς καὶ τιμίους εἰς τὰς συναλλαγὰς τῶν, ἐν πολλοῖς δὲ μάλιστα καὶ ἀσπλάγχως καταχρωμένους ἄλλότρια κεφάλαια καὶ περιουσίας, ὥστε θὰ γίνωνται παραίτιοι μεγάλων ἐν τῇ κοινωνίᾳ δυστυχημάτων. . . . Τέλος διὰ μόνων τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν χωρὶς τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, χωρὶς εὐσεβείας καὶ χριστιανικῆς ἠθικῆς θὰ ἔχωμεν κοινωνίαν μεστὴν ἐλαττωμάτων, μέγιστον πρόσκομμα γινομένων εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν καὶ οὐκ ὀλίγον ἀναστελλόντων τὴν ἐπὶ τὰ κρῖτα πρόοδον. Τὸ αἰσθημα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης θὰ ἐκλείψῃ καὶ ἐπομένως ἐπικειμένης ἀνάγκης οὐδεὶς θὰ λαμβάνῃ εὐχαρίστως τὸ ὄπλον πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς. . . . Ἡ ἐπιπορκία θὰ κορυφωθῇ. . . . χιλιάδες ἀνθρώπων θὰ καπηλεύωνται τὸν ἄρκον ἀντὶ χρημάτων, καὶ τὸ φρικτὸν καὶ ἀνήκουστον θὰ δανείζωνται τοὺς ὄρκους, ὃ ἐστὶ θὰ ὀρκίζωνται ἐκ συνθήκης ὅπως ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἐπιστρεφῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ ὀφειλόμενοι ὄρκοι. Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τὸ τόσον πρὸ ὀλίγου σεβαστὸν παρὰ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, θὰ βλασφημεῖται ἀναιδῶς ὑπὸ τοῦ ὄχλου. . . . Τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια, τὰ ἄλλως καταγινομένα δραστηρίως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς νεολαίας, κατ' οὐδὲν θὰ δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι, τούναντιον μάλιστα αὐτὰ ἴσως θὰ κερυθῶσι πολέμια τῆς θρησκείας. Ὀντως· Ἐὰν τις πλησιάζῃ τοῖς σπουδάζοντις νέους καὶ σήμερον ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ἀνοίξῃ πρὸς στιγμὴν τὰς ἀπαλὰς αὐτῶν καρδίας, ἀνευρίσκει ἐκεῖ ἐκ τῶν ποικίλων αἰσθημάτων, τὰ ὅποια διὰ τῆς σπουδῆς ἀναπτύσσονται ἐν αὐταῖς, λίαν χαλαρὰν, ἢ καὶ ὅπως ἄστονον τὴν χορδὴν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. . . . τὸ ἱερὸν μάθημα κατέστη τῷ μᾶλλον πάρεργον ὧσαν ἦτον ὅπως ἀχρηστον εἰς τὸν πρακτικὸν βίον· ὅπερ μάλιστα γίνεται καταφανέστερον ὅταν ὁ μαθητῆς, καταλιπὼν τὸ γυμνάσιον ἀναβαίῃ ἀγερώχως τὰς κλίμακας τοῦ Πανεπιστημίου, ὁπότε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν χωρὶς βεβαίως νὰ ἐμβαθύνωσι ποτὲ μήτε εἰς τὴν φιλοσοφίαν, μήτε εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ χριστιανισμοῦ, τί λέγω; χωρὶς κἀν ν' ἀνοίξωσι ποτὲ τὰς ἱεράς βιβλίους, ἀρχονται ν' ἀναπτύσσωσι καὶ νὰ διδάσκωσιν, ὡς νέες δῆθεν ἀρχαί, τὰς κακοδόξους ἰδέας, αἵτινες ἐλευθέρως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν παρεισφύρουσιν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιδράσεως. Ταῦτα θὰ προκύψουν ἐντὸς ὀλίγου ἐὰν οἱ νόμοι μόνον ἐνευ θρησκείας ἐνεργῶσιν, ὅπερ πρὸ

πολλού δυστυχώς ήρξατο να λαμβάνη χώραν. Ούδεμία αμφιβολία ότι εν τοις πεπολιτισμένοις κράτεσι τῆς Εὐρώπης σοφοὶ θεσμοὶ φιλελευθέρων κοινοβουλίων διέπουνσι τὰ κοινὰ καὶ κυβερνοῦσι τοὺς λαούς. Ἄλλ' οἱ λαοὶ ἐκείνοι τοιούτοτρόπως παιδαγωγοῦνται καὶ ανατρέφονται ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, ὥστε θούλονται, κατὰ τὸν Ἐπίκτητον, νὰ υπέκωσι καὶ νὰ διοικῶνται ὑπὸ τῶν σοφῶν ἐκείνων θεσμῶν. . . Κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἀνατροφή τῶν λαῶν ἐκείνων, ὅπως οἱ μὲν υπέκωσιν εὐχαρίστως τοῖς νόμοις, οἱ δὲ ἐφαρμόζωσιν αὐτοὺς πιστῶς καὶ ἀκιδήλως, ὀφείλεται εἰς τὰς κατηχήσεις ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ τὰς θρησκευτικὰς διδασκαλίαις καθόλου τὸν βίον μέχρι τοῦ τάφου. Κατὰ χιλιάδας θρησκευτικοὶ λόγοι ἐκφωνοῦνται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ὑπὸ σοφῶν καὶ εὐσεβῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ κράτη ἐκείνα· κατὰ χιλιάδας μαθήματα δίδονται εἰς τοὺς παῖδας ἐν τοῖς κυριακοῖς λεγομένοις σχολείοις. Κατὰ χιλιάδας ἀντίτυπα περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων θρησκευτικῶν διανέμονται καθ' ἑκάστην πρὸς ἀνάγνωσιν, δι' ὧν διδάσκονται μὲν οἱ λαοὶ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου, ἀντικρούονται δὲ καὶ ἀνασκευάζονται αἱ ψυχοφθόροι ἀθεϊστικαὶ ἰδέαι. Ταῦτα δὲ πάντα ὑποστηρίζουσιν αἱ πολιτεῖαι τῶν ἐθνῶν ἐκείνων διὰ μεγάλων ἐθνικῶν δαπανῶν, διότι ἀπὸ τούτου ἐλπίζουσιν αἰσιώτερον μέλλον· ἀπὸ τῆς θρησκείας ἀναμένουσι τὴν κρείττονα ἠθικοποίησιν καὶ τὸν τελειότερον πολιτισμόν· ἀπὸ μόνης τῆς θρησκείας καὶ αὐτοὶ οἱ μεγαλύτεροι διπλωμάται καὶ στρατηγοί, ῥίπτοντες βλέμμα πρὸς τὰ αἱματόφυρτα πεδία τῶν μαχῶν, ἀναμένουσι τὴν ἐντελὴν κατάργησιν τῶν βαρβάρων πολέμων καὶ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τῶν πεπολιτισμένων κοινωτιῶν. Ὄντως· ὁ στρατηγὸς Μόλτκε, εἰς οὗ τὸ δαιμόνιον πνεῦμα ὀφείλονται ὅλα τὰ στρατηγικὰ σχέδια καὶ αἱ θριαμβευτικαὶ νίκαι τῆς Γερμανίας, ἔγραψεν ἀρτίως (Ἰανουαρίου 1880) «Ἡ Γερμανία δὲν θέλει δυνῆθαι νὰ ἐλαττώσῃ τὴν στρατιωτικὴν δυνάμιν αὐτῆς εἰμὴ ὅταν ἀπασαὶ αἱ δυνάμεις ἀναγνωρίσωσιν ὅτι ὁ πόλεμος καὶ αὐτὸς ὁ νικηφόρος, εἶναι κοινὴ συμφορὰ, τοῦθ' ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἦναι εἰμὴ μόνον τὸ ἐξαγόμενον κρείττονος θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνατροφῆς, μετὰ πολλοὺς αἰῶνας ἐπιτευχθεμένης».

Κυβερνήται τοῦ ἑλληνικοῦ σκαφιδίου, πατέρες οἰκογενειῶν, διδάσκαλοι τῆς νεολαίας, τὸ σκαφιδίου κλυδωνίζεται εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀνηθικότητος, ὠθούμενον ὑπὸ τῶν ἀθεϊστικῶν καταγιγδῶν κατὰ φοβερῶν σκοπέλων ἀνευ τῆς πυξίδος τῆς πίστεως· τὸ βλέπετε· ἐπιστήσατε τὴν προσοχήν σας, λάβετε σύντονα μέτρα πρὸς διάσωσίν του, σπεύσατε. Εἰσθε ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἱστορίας.

Γ. Ι. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ δοθεῖσα λύσις εἰς τὸ μεθοριακὸν ζήτημα ἱκανοποίησε καὶ ἐνταῦθα πληρέστατα τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, πάντες δὲ παρ' ἡμῖν ζωηρὰν ἠσθάνθησαν χαρὰν ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ γενομένη κατὰ τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος. Ὁφείλομεν ἐκ καθήκοντος νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ εὐτυχὴς αὕτη λύσις ἐδικαίωσεν ἐντελῶς παρὰ τῇ συνειδήσει τοῦ τόπου τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν καὶ ἔπεισεν αὐτὴν ὅτι μόνη ἡ ἀξιοπρέπης καὶ ἀνδρική συμπεριφορὰ, ἔχουσα ὑπὲρ αὐτῆς τὸ δίκαιον, φέρει εἰς τοιαῦτα ἀποτελέσματα.

Καθὼς καὶ διὰ τοῦ προτελευταίου ἡμῶν φύλλου ἀνηγγελάμεν, ἡ κλονίζουσα τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ζωοκλοπὴ ἥτις εἶγε λάβει ἀπειλητικὰς καὶ ἀνησυχαστικὰς διαστάσεις, οὐ μόνον ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Ἐπαρχίαις τοῦ Νομοῦ, λίαν οὐσιωδῶς περιεστάλη χάρις εἰς τὰ ἀληθῆ Κυβερνητικὰ μέτρα καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων, οἱ δὲ φυγῆτικοὶ προσέρχονται καὶ συλλαμβάνον-

ται. Λίαν ἀξιεπαίνως ὁ νέος Νομάρχης Κ. Σ. Ζορμπᾶς ὡς κύριον μέλημα τοῦ ἔλαβε πρὸ παντὸς τὴν ἀνώρθωσιν τῆς χαλαρωμένης δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἕνεκα τούτου ἀνεκαινίσθη ἀποτελεσματικῶς ἡ Δημοτικὴ Ἀστυνομία μας καὶ εὐχαρίστως ἤδη δὲν ἀναγινώσκουμεν ἐν τοῖς Δελτίοις αὐτῆς, εἰμὴ ἀσημάντους ἐγκλημητικὰς καὶ ἀστυνομικὰς παραβάσεις— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὡς ὁ Κορ. Νομάρχης ἐπελήφθη τῆς διαρρυθμίσεως τῆς διανομῆς τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως, ἕνεκα τῶν μεγάλων διαλειμμάτων τοῦ ὁποίου ἔπαυσαν νὰ μᾶς μακαρίζωσιν, τῆς ὅσον τὸ ἐφικτὸν βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν καὶ πολλῶν ἄλλων σπουδαιότερων ἀντικειμένων, ἀναγομένων εἰς τὰ τοῦ Δήμου καὶ τὰ δημοτικὰ ἔργα καὶ ἔχουμεν δ' ἐλπίδος ὅτι θέν θέλει παίσει ὁ νέος Νομάρχης ἐν δελαχῶς καὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου ἀσχολούμενος ἐφ' ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐν γένει τῆς δημοτικῆς διοικήσεως.

Ἀστυνομία — Ἡ πόλις ἡμῶν ἀνακύπτει ὁσμῆραι πλείοτερον καὶ ἀποβαίνει ἄνθρωπινωτέρα ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν ἀστυνομικὴν πρόνοιαν, ἥτις πανταχοῦ ἀρχίζει νὰ φαίνεται πεφωτισμένη καὶ ἀποτελεσματικῆ. Ἡ νέα ἀστυνομία δὲν διέψευσε τὰς ἐπ' αὐτῆς στηριχθείσας ἐλπίδας τοῦ κοινού, τούναντίον καθ' ἡμέραν ἐνισχύει αὐτὰς πλείοτερον καὶ ἀποβαίνει ἐν τῷ τύπῳ ἀρχὴ ὀρατῆ, ζῶσα καὶ ἐπὶ πᾶσι σεβαστῆ. Βεβαίως δὲν ἀντεπεκρίθη ἀκόμη εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὰ πλείοτερά δὲ καὶ σημαντικώτερα ἀντικείμενα τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἀναμένουσι τὴν μερίμναν τῆς, οὐχ' ἤττον κρινομένη ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς ἔργων καὶ ἐκ τοῦ συστήματος ὅπερ παρεδέξατο ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς, πολλὰς παρέχει ἐλπίδας περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι τελείας ἐπιτυχίας καὶ πολλὰ προσκτὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινού. Καταφανῆς τοῖς πᾶσι ἐγένετο μέχρι τούτου ἡ ἀμεροληψία αὐτῆς ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν καθηκόντων τῆς, τὸ θάρρος καὶ ἡ εὐλικρίνεια· πολὺ ἐπαινεῖται παρ' ὅλων ἡ ἀδιάσειστος ἐπιμονὴ μετ' ἧς ἐπιδιώκει τῶν ἀστυνομικῶν αὐτῆς διατάξεων τὴν τήρησιν ἐναντίον παντὸς καὶ πάσης συστάσεως, συμπαθείας ἡ σχέσεως· ἀρέσκει ἡ σοβαρότης καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς, τῶν διευθυντῶν αὐτῆς ὁ ζήλος ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν τιμῶν καὶ φιλοσόφων πολιτῶν. Τὴν περὶ Ἀστυνομίας γνώμην ταύτην συμπεριζέται ἀπασα ἡ πόλις, καθ' ἑκάστην δὲ ὁ ἐγχώριος τύπος ἐν δημοφονίᾳ ἀξιοπαρατηρήτω ἀναγράφει εὐλικρινῶς· ἔστω ὅθεν τοῦτο ἐφόδιον πολύτιμον τῇ νέᾳ Ἀστυνομίᾳ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ καλοῦ ἔργου ὅπερ ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ παρ' ἡμῖν, ἀποδείξει δὲ ἐναργῆς ὅτι ὁ τόπος ποθεῖ νὰ ἴδῃ τὴν τάξιν ἐφορεύσανσαν πανταχοῦ καὶ δικαιολόγημα ἰσχυρὸν τῶν μομφῶν καὶ τῶν ἐπικρίσεων τῆς προηγουμένης καταστάσεως, ἀς δὲν ἐνέπνεεν οὔτε προσωπικὴ ἀντιπάθεια, οὔτε ἄλλη τις πλαγία σκέψις.

— Ὁ κ. Νομάρχης ἡμῶν μεταβάς χθὲς μετὰ τριῶν μηχανικῶν τῶν κ. κ. Σάουρατ, Τζέντζου καὶ Πράτσικα καὶ τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὰς πηγὰς τοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεως ἡμῶν κατεμέτρησε μετ' ἀκριβείας καὶ πάσης ἐπιστάσεως τὸ ἐξ αὐτῶν ἀναβιδόμενον ποσὸν τοῦ ὕδατος καὶ εὑρεν αὐτὸ συνιστάμενον ἐξ ὀκτῶν 52 ἡτοι λιτρῶν ἢ κοιλογράμμων 67. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἰσὶ λίαν εὐγλωττοὶ καὶ περὶ πολλῶν ὀμιλοῦσιν εὐγλωττως, ἀποδεικνύουσι δὲ ἐναργῶς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ὑπάρχοντος ὕδατος δύναται νὰ ἐπαρκῆσῃ εἰς πληθυσμὸν διπλάσιον τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ὅτι ἡ λειψυδρία ὑφ' ἧς κατατριχόμεθα προέρχεται μόνον ἐκ τῆς κακῆς καὶ πλημμελοῦς διανομῆς τοῦ ὕδατος, περὶ ἧς ἐγράψαμεν τόσα ἐπανελημμένα εἰς μάτην. Ἐλπίζομεν ἤδη, μετὰ τὴν παρήγορον ταύτην βεβαίωσιν, ὅτι τὰ τοῦ ὕδατος θὰ διαρρυθμισθῶσι κατὰ τὴν ποιὴν ἐπιθυμίαν καὶ ὅτι καὶ ἐν τούτῳ ὁ κ. Νομάρχης σπουδαίαν θὰ προσενέγκῃ τῷ τόπῳ ὑπηρεσίαν ἐξασκῶν ἀποτελεσματικῶς

τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπευθύνων τοῦ ταυταλείου μαρτυρίου τῆς πόλεως.

— Οἱ καθυστεροῦντες ἐπίστρατοι καὶ κληροῦχοι τῶν ἀπογραφῶν τοῦ 1880 καὶ 1881 ὅσοι δὲν προσέλθωσι μέχρι τῆς 26 τοῦ μηνὸς τούτου, ὑποχρεωθήσονται, κατὰ τὸν νόμον, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν ἔτος περιπλέον τῆς ὑποχρεώσεώς του. Ἰπομνησκόντες τοῦτο τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις προτρέπομεν τοὺς ὑποχρεοῦς εἰς στρατεύσιν νὰ μὴ ἀναβάλλωσι τὴν κατὰ τὰς τῶν, διὰ νὰ ἀποφύγῃσι ἐπιζημιωτάτης συνεπειας.

— Ἐπιμελεία καὶ φροντίδι τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καθαρίζονται καὶ ἀνάγονται τὰ στόμια τῶν πεζοδρομίων τῆς πόλεως ἄτινα διετέλουν ἐντελῶς κεκλεισμένα διὰ τῆς ἐπισωρεύσεως παντοίων ἀκαθαρσιῶν, πρὸς πρόληψιν πλημμυρῶν κατὰ τὰς πρώτας βροχὰς.

— Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἐπισκευὴ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Ἐπὶ Ἀπόλλων, ὅπερ διὰ τὴν μέχρι τούτου παραμέλησιν καὶ κακὴν μεταχείρισιν ἐκινδύνευε νὰ γείνη ἐρείπειον. Πλὴν τῶν ἀναποφεύκτων ἐπισκευῶν τῆς στέγης ἥτις ἀπειλεῖ πτώσει, τῶν παραθῶρων, κτλ. θὰ γίνωσι καί τροποποιήσεις τινὲς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καταδειχθεῖσαι ἀναγκαῖοτάται. Προστίθενται ὀλίγα ἀκόμη θεωρεῖα ἐν τῇ πρώτῃ ἰσογείῳ σειρά, ἡ πλατεῖα θὰ καλυφθῇ ὑπὸ καθισμάτων, θὰ διαρρυθμισθῇ καταλληλότερον ὁ τῆς ὀρχήστας περιβόλος, θὰ ἀνοιχθῶσι νέαι θύραι κτλ. Καὶ περὶ τῶν κινδύνων τῆς πυρκαϊᾶς θὰ ληφῇ πᾶσα δυνατὴ πρόνοια, ὡς καὶ περὶ εὐκόλου καὶ νέτου ἐξόδου τοῦ πλήθους ἐν περιπτώσει κινδύνου. Τὰ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Θεάτρου καὶ τὰ τροποποιήσεως αὐτοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐμελέτησεν ὁ μηχανικὸς τοῦ Δήμου κ. Τζέντζου, ὁ ἴδιος δὲ θέλει ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν. Ἄλλ' ἄρα γε κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ δοθῇ ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ ἐκτιμῶμεν τὰς τροποποιήσεις καὶ τὴν νέαν διαρρυθμίσιν τοῦ θεάτρου; Πολὺ ἀμφιβάλλομεν, μ' ὅλον ὅτι ὁ θεατρῶνης κ. Σ. Ξένου πολλὰς δίδει ἐλπίδας.

— Ὁ κ. Βικέντιος Di-Kiara ἀπόστρατος τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, ἀποκατασταθεὶς ἀπὸ τινος ἐνταῦθα, πατήρ δὲ τῶν γνωστῶν Ἰταλίδων διδασκαλισῶν, κατηγορήθη πρὸ τινος ἀδίκως ἐπὶ παραπονήσει γραμματικῶν τῆς Ἑθνικῆς Τροπέζης καὶ συλληφθεὶς ἀπήχθη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐγκαθεύρηθη. Μετὰ ἑπτὰ καὶ ἡμίσεως μηνὸς προφυλακίσιν ἀπελύθη διὰ βουλεύματος καὶ ἀπεδόθη τῇ οἰκογενείᾳ του, διότι οὐδεμίαν εὐρέθη κατ' αὐτοῦ αἰτία, ἐπανήλθε δὲ ἐνταῦθα καὶ δεινῶς παραπονεῖται ὁ ἀνθρωπος κατὰ τῆς γενομένης αὐτῷ ἀδικίας καὶ τῆς μακρᾶς καὶ ἀσκόπου προφυλακίσεως, ἐξ ἧς πολλὰ ἔπαθε καὶ ἐζημιώθη.

— Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐνταῦθα μέσης ἐκπαίδευσσεως ἐγένοντο αἱ ἐξῆς μεταβολαί.

Ἐν πρώτοις ἰδρῶθη καὶ τρίτον ἑλληνικὸν σχολεῖον, τοῦ ὁποῦ ἐδρα ὠρίσθη ῥητῶς ἡ ἄνω πόλις.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἔτυχε πανδήμου ἐπιδοκιμασίας. Ὁφείλουσι δὲ οἱ τὴν ἀνωτάτην ἐνταῦθα ἐξασκούντες ἐποπτεῖαν νὰ ἀπαγορεύσωσιν εἰς τοὺς σχολάρχας τῶν τῆς κάτω πόλεως σχολαρχείων νὰ δέχωνται εἰς τὸ ἐξῆς μαθητὰς, ἀνήκοντας εἰς τὴν ἄνω πόλιν.

Ὁ ἐπὶ δεκτοκτῶ ἔτη διδάσκων ὡς καθηγητῆς κ. Διονύσιος Ζαχαρόπουλος προήχθη εἰς Γυμνασιάρχην Πύργου. Ἐπίσης προήχθη εἰς καθηγητὴν ὁ προλύτης τοῦ ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου κ. Διονύσιος Γαρμπῆς, διορισθεὶς παρὰ τῷ πρώτῳ ἐνταῦθα γυμνασίῳ παρ' ὃ διωρίσθη καθηγητῆς ἀντὶ τοῦ κ. Ζαχαροπούλου, ὁ διδάκτωρ τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου κ. Ἀνδρέας Σταθακόπουλος, γνωστὸς παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωτίᾳ ἐπὶ χρηστότητι καὶ δοκιμότητι ἐν τοῖς γράμμασιν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἡλικίας· ὡσαύτως μετετέθη ἐνταῦθα ὡς καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ β'. γυμνασίῳ καὶ τῆς φυσικῆς ἐν τῷ Α'. ὡ ὁ τέως ἐν Καλάμαις συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀνδρέας Οἰκονομόπουλος, πολλὰ κάλλιστα ἔχων συστατικὰ τῆς πεφωτισμένης καὶ ἀποτελεσματικῆς διδασκαλίας του, ἐν ἄλλῳ γυμνασίῳ τοῦ Κράτους. Ὡστε τὸ ὅλον

Καταλήγων από του βήθους των φυλακῶν, καίπερ υπόδικος θά φρονίσω ὅτι ἡ ἀπονομή τῆς Δικαιοσύνης εἶναι μέγα τι χρῆμα τοῦ τυχόντος. Ὅτι ὁ δικαστὴς δὲν σχηματίζει ὑπόληψιν φαινόμενος ἀμείλιτος καθ' ὅλων ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ὅτι ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ὑπάρξεως δικαστικῶν λειτουργῶν, ὁ φιλόπονος, ὁ νοήμων, ὁ ἀκέραιος, ὁ μὴ ἀποβλέπων εἰς πρόσωπα ὁ μὴ θέλων νὰ φαίνεται ὅτι εἶναι δίκαιος, ἀλλ' αἰσθανόμενος ἐν τῇ καρδίᾳ του τὸ δίκαιον, ὁ μὴ προσπαθῶν νὰ διεγείρῃ ὑπὲρ αὐτοῦ δημοσιογραφίαν καὶ ἐπαίνους, ἀλλ' ὁ ἔχων ἐν τῇ συνειδήσει του τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ἐκπληρώσεως του καθήκοντος, ὁ μὴ ἀκαταλογίστως φαινόμενος αὐστηρὸς ὅπως ποιήσῃ ἐντύπωσιν τοῖς κούφοις, καὶ σχηματίσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπόληψιν, ἀλλ' ὁ προσεκτικὸς ὁ προσηκὴς, ὁ τοὺς πάντας ἀκούων καὶ κρίνων ἡ Δικαιοσύνη, εἶναι ἀληθὴς Ἱεροφάντης, δυνάμενος νὰ εὐδοκίμησῃ ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης.

Ὅσον ὄρᾳ ἐμὲ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἕτερον κατηγορούμενον Ν. Σκαλιῆν ἡ Δικαιοσύνη δὲν εἶχεν οὔτε τὰ αὐτὰ μέτρα, οὔτε τὰ αὐτὰ σταθμά, ἐκ πλάνης βεβαίως.

Ὁ εὐπειθέστατος
Γ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀξιότιμη κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου» ΠΑΤΡΑΙ, 4 Σεπτεμβρίου 1882.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1869 ὑπηρετῶ ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ ὡς βοηθὸς, ἐλεγκτὴς καὶ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης ἐν διαφόροις ταχυδρομικοῖς γραφείοις, πρὸ καιροῦ δὲ εἶχον τὴν ἀτυχίαν ἀπολυθῆναι τῆς ὑπηρεσίας, διότι δὲν εἶχον ἰσχυρὸν τινα τῆς ἡμέρας ὡς ἄλλοι ἔχουσι. Πρὸ καιροῦ εἶχον μεταβῆ εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπαρυσιάσθην τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ τῶν ταχυδρομείων παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐζήτησα τὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπάνοδόν μου εἰς ἀπάντησιν μοι λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ με ἐπαναφέρῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διότι ἔχει κακὰς ἐναντίον μου συστάσεις, θερμῶς δὲ τὸν παρακάλεσα νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπηρεσίαν καλλίτερον καὶ θὰ ἴδῃ ὅσα τοῦ εἶπεν αὐτὸς ὁ κύριος εἶναι συκοφανταίαι. Ἡ ὑπηρεσία εἶναι εἰς θέσιν κ. Συντάκτα νὰ γνωρίζῃ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων τὴν διαγωγὴν δὲν ἐπιθυμοῦσα ποτὲ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν τύπον, ἀλλὰ χάριν τῆς φιλοτιμίας μου καὶ ὅπως ἀποδείξω τῷ κυρίῳ Μανσόλα, ὅτι τὰ ὅσα τῷ εἶπεν εἰς καὶ μόνον, ἦσαν συκοφανταίαι καὶ ἀποτελέσματα πάθους πράττων δὲ τοῦτο ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τῶν προϊσταμένων μου, ἐπιμένοντες μάλιστα καὶ παρακαλοῦμεν συνάμα τὸν κ. Διευθυντὴν νὰ ἐξετάσῃ καλλίτερον τὴν ὑπόθεσιν καὶ θὰ ἴδῃ τότε ὅτι δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωσε πίστιν ἢ συκοφανταίαι.

Τὸν συκοφάντην αὐτὸν προκαλοῦμεν δημοσίᾳ νὰ δημοσιεύσῃ τὰς πράξεις μου, ἄλλως τε τὸν παραδίδω εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινού.

Ἰπάλλληλος κ. Συντάκτα ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ὑπηρετῶν εἰς ὑπηρεσίαν ἂν ἦτο ὡς με συκοφαντήσαν ἐνώπιόν τοῦ κ. Διευθυντοῦ, ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας νομίζω ὅτι ἤθελε τοῦλάχιστον ἔχει σήμερον ναοικονομηταί καὶ νὰ μὴ ὑστερήται τὰ πρὸς τοῦ ἔτη. Ἐς ἐξετάσῃ ὁ κ. Διευθυντὴς τοὺς ἐξῆς προϊσταμένους μου περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μου ὑφ' οὗς ἱκανὰ ἔτη ὑπηρετῶ ὡς βοηθός. Χαρ. Νικολαΐδην λογιστὴν παρὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, Δημοσθ. Μητσόπουλον, Θεμ. Ἰωαννίδην, Ἰω. Δενδραμῆν καὶ Πάτρων κλον Σαλωνητῆδην πρῶτον ὑποδιευθυντὰς τοῦ ταχυδρομείου Πατρῶν, Ἀντ. Καλλονᾶν καὶ Ἐπαμ. Σπηλιωτόπουλον ὑποδιευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων Πειραιῶς καὶ Πατρῶν, Ἀνδρέα Σάββα πρῶτον ταχ. ἐπιστάτην Λαμίας, Κ. Σ. Κροκιδᾶ, Περ. Ῥοντόπουλον, καὶ Ἀριστ. Ρακόπουλον πρῶτον γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, πρῶτον ὑποδιευθυντοῦ καὶ πρῶτον γραμματέως τῆς γενικῆς τῶν ταχ. διευθύνσεως ὡς δὲ ταχ. ἐπιστάτης Ἰθάκης καὶ Ναυπάκτου τὴν μαρτυρίαν τῶν Γεωργιοπούλου καὶ Μανουσίου πρῶτον Ἐπαρχῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1875 ἔμενα ἀνευ θέσεως, ὁ δὲ μακαρίτης Λεονάρδος γεν. τῶν ταχ. Διευθυντῆς, τηλεγραφικῶς διέταξε τὸν τότε ὑποδιευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου κ. Καλλονᾶν νὰ μ' ἐρωτήσῃ ἐὰν δέχομαι τὴν θέσιν τοῦ ἐπιστάτου ταχ. Ναυπάκτου, με ἠρώτησε καὶ τοῦ εἶπον δέχομαι, καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν μοι ἐστάλη ὁ διορισμὸς μου, συνοδευόμενος οὗτος με τὴν παρὰ πόδας δημοσιευμένην ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν καὶ ὁ κ. Καλλονᾶς γνωρίζει.

Ἄ Ἐν Ἀθήναις 15 Μαΐου 1875.—Κύριε Πολυδώροπουλε.—Σήμερον σοῦ ἀποστέλλω τὸν διορισμὸν σου καὶ σὲ συγχάριω.—Ἴδου ὅτι μόλις ἡ ὑπηρεσία ἀνέλαβε τὰ δικαιώματά της καὶ ἀμέσως ἀπέβλεψεν εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας ἐν αὐτῇ, φρόνησον νὰ μεταβῆς ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν σου, τιμηλοῖπόν σου συνιστῶ καὶ αὐστηρὰ ἐκτελέσεις τοῦ καθήκοντός σου καὶ ἔστω βεβαίως ὅτι τὰ δύο ταῦτα συστατικὰ ἔστωσαν ὁ μόνος σου ὁδηγὸς καὶ εἶναι ἀρκετὰ νὰ σὲ διατηρήσουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.—Σὲ ἀσπάζομαι.—Περ. Ροντόπουλος γραμματεὺς τῆς γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων.

Ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τοῦ συκοφάντου.
Ὁ πρῶτον ταχ. ὑπάλληλος
Θεμ. Πολυδώροπουλος.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 693 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἑταιρίας «Ἰωαννίδης καὶ Παπασακελλίων» κατὰ τῆς καθ' ἧς ἡ αἰτήσις ἑταιρίας «Μίλερ καὶ Λεβεντάκος».

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν προκειμένην αἴτησιν, κηρύττει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὴν ἐνταῦθα ἑταιρίαν «Μίλερ καὶ Λεβεντάκος». Ὅριζει ἡμέραν ἐναρξέσεως τῆς πτωχεύσεως τῆς τὴν 18 Ἰουλίου ε. ε. Διορίζει εἰσηγητὴν μὲν τὸν ἐμποροδίκην Θεόδ. Ἀγαπητὸν, προσωρινούς δὲ συνδίκους τοὺς Γεώργιον Ἰωαννίδην μέλος τῆς ἐνταῦθα ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰωαννίδης καὶ Παπασακελλίων» καὶ Βασίλειον Παπακωνσταντίνου μέλος τῆς ἐνταῦθα ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἀδελφοὶ Παπακωνσταντίνου» ἡμέραν δὲ τὴν συνέλευσιν τῶν πιστωτῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τὴν πρῶτην δευτέραν ὥραν 4 Μ. Μ. μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κατὰ τ' ἀρθ. 444 ἐμπ. Νόμου ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῃ ἔφημερίδι αὐτοῦ Φορολογουμένου ἢ καὶ ἐρίζει διὰ τὰς ἐν γένει δημοσιεύσεις τῆς πτωχεύσεως καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Δικαστηρίου του.

Διατάσσει νὰ βληθῶσι τὰ μέλη τῆς πτωχευσάσης ἑταιρίας Μίλερ καὶ Λεβεντάκος εἰς τὰς διὰ χρέην φυλακὰς καὶ τὸν ἀρμόδιον εἰσποδίστην νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδας εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα μέρη.

Ἐπιβάλλει εἰς βάρος τῆς πτωχεύσεως τὰ ἐξοδα καὶ τέλη ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 30ην. Αὐγούστου 1882

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Ναούμ

Ὁ ὑπεγραμματεὺς
Π. Α. Πανταζόπουλος.

Εἰδοποιήσεις

πλειστηριασμῶ ἀκινήτων ἐν Πάτραις.

Ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Παναγῆ Ἀργυριάδην καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα Φερρίου γραφείῳ του τὴν 3 τοῦ ἔλευσομένου μηνὸς Ὀκτωβρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 Π. Μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐκτίθενται εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν τὰ ἐξῆς κτήματα τῆς

ἀδιαφιλονεικίῳ κυριότητος καὶ διακατοχῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις κυρίου Θεμιστοκλέους Μαλικοπούλου.

1ον. Ἡ ἐν τῇ περιφερείᾳ Αἰγλυκάδος τῶν Πατρῶν ἐκ στρεμμάτων 23 σταφιδάμπελος μετὰ τῆς ἐξοχικῆς οἰκίας της.

2ον. Ἡ ἐν τῇ θέσει Παλαιοῖα τῶν Πατρῶν ἐκ στρεμμάτων 19 ὁμοία σταφιδάμπελος.

3ον. Ἡ ἐν τῇ θέσει Ὀβρουῖα ἐκ στρεμμάτων 8 1/2 ἄμπελος.

4ον. Ἡ ἐν τῇ θέσει Ῥαί ἐκ στρεμμ. 16 ὁμοία.

5ον. Ἡ ἐν τῇ θέσει Σαμακιά ἐκ στρεμμάτων 10 ὁμοία.

6ον. Ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγίου Νικολάου πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Τελωνιακοῦ Καταστήματος καὶ τοῦ ξενοδοχείου τῆς μεγάλης Βρετανίας ἀνώγειος οἰκία μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀποθηκῶν καὶ ἐκ πηχέων 276 ἰδιοκτητοῦ οἰκοπέδου.

7ον. Ἐν ἐπίσης ἰδιοκτητοῦ οἰκοπέδον ἐκ πηχέων 103 κείμενον ἐν τῷ 34 τετραγώνῳ τῆς κάτω πόλεως τῶν Πατρῶν πλησίον τῆς οἰκίας Πορφυροπούλου.

Οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας τῶν πωλουμένων κτημάτων ὑπάρχουσι κατατεθειμένοι παρὰ τῷ ἄνω συμβολαιογράφῳ καὶ οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι δύνανται νὰ λάθωσιν ὑπ' ὄψιν των.

Χορηγεῖται κατ' ἀπαίτησιν τῶν ὑπερθεματιστῶν διορία πρὸς πληρωμὴν τῶν 2/3 τοῦ τιμήματος ἐπὶ ἑτησίῳ τόκῳ 8 τοῖς 0/0 καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ τοῦ ἀγορασθσομένου.

Ὁ πλειστηριασμὸς θὰ ἀναβληθῇ διὰ τὰς ἐπομένους δύο Κυριακὰς ἐὰν κατὰ τὴν ἀνωτέρω δὲν κατορθωθῇ κατακύρωσις.

Ἡ κ. Ἀναστ. Δ. Πομόνη διαλύσασα τὸ κατάστημα Πολυτελείαν καὶ περιορισθεῖσα εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τῆς αὐτῆς οἰκίας εἰς μόνην τὴν κατασκευὴν γυναικείων φορεμάτων καὶ πύλων, εἰδοποιεῖ ὅτι συνεκέντρωσε μεγάλην πλῆθὺν ὑλικῶν διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν, νεώτατα καὶ τῆς πλέον τελευταίας μόδας ὅτι ἀντικατέστησε καὶ προσέλαβε περιφημοτάτην μοδίστα Γαλλίδα διὰ καπέλλα, καὶ ἄλλην διὰ φορέματα, πρωτοφανεὶς διὰ τὴν τέχνην καὶ γούστο αὐτῶν διὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὅτι ἐκτὸς τῶν ὑλικῶν τῶν δύο τεχνῶν, πωλεῖ καὶ διάφορα ἄλλα ἐμπορεύματα παντὸς εἶδους καὶ ἰδίως ἀσπρόρουχα διὰ προίκας, καὶ ὅτι οἱ καὶ αἱ εὐγενεῖς προσερχόμενοι ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ μείνουν ὑπερευχαριστιμένοι καὶ ἐκθαμβοὶ ἐκ τῆς ὅλως γαλλικῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο καὶ ἐκ τῆς μεγάλης εὐθυλείας τῶν τιμῶν τῶσον ὅσον οὐδὲν ἄλλο τοιοῦτου εἶδους κατάστημα νὰ δύναται νὰ συναγωνισθῇ.

Ἡ ἴδια εἰδοποιεῖ ὅτι ζητεῖ κορίτζια καλῆς ἀνατροφῆς καὶ συμπεριφορᾶς ἄτινα πληρωνόμενα νὰ ἐκμάθωσι καὶ τὴν τέχνην ὁποῖαν ἤθελε ἐκλέξωσιν. Ἐπίσης ὅτι πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη ἐμπορευμάτων τοῦ διαλυθέντος καταστήματός της εἰς τὸ 1/3 τῆς ἀρχικῆς τῶν ἀξίας, καθὼς καὶ γάντια γαλλικὰ ἀνδρικά καὶ γυναικεία φῖνα πρὸς φρ. 2 τὸ ζεύγος.

Ὁ Ἰω. Μπονέλης ἐκόμισεν εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Κορίνθου καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν Ἐμμ. Σπυροπούλου ἐργαστήριόν του, πλάκας ἐκ Λιθόρνου, μάρμαρα παντὸς εἶδους, δι' ἐπίστρωσιν ἐκκλησιῶν, οἰκιῶν, δι' ἐπικαλύματα τραπέζων, κομῶν κ λ π. ἡ ἐργασία δὲ διεξάγεται ὑπ' ἀρίστων τεχνιτῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν καὶ ὁ ἐργοσασιάρχης ὑπόσχεται, καλλιτεχνίαν, ἀκριβείαν, ὑλικῶ ἀρίστην ποιότητα καὶ τιμὰς συμφερούσας. Μαρτυροῦσι δὲ τὴν ἀληθειαν τῶν λεγομένων αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐσταῦθα ἐργασίαι εἰς τὰς νεοδημητούς οἰκίας τῶν κ. κ. Δ. Φραγκοπούλου καὶ Δ. Κόλλα.

διδασκτικὸν προσωπικὸν ἀμφοτέρων τῶν γυμνασίων ἐνταῦθα ἐκτὸς τῶν γυμνασιάρχων, οἵτινες ἔμειναν, οἱ αὐτοί, συνεκροτήθη τὸ πλεῖστον ἐξ ἐντοπιῶν διότι ἐκτὸς κ.κ. Μελησηνοῦ, Ὀλυμπίου, Πανοπούλου καὶ Λάσκαρη, οἱ λοιποὶ εἶναι Πατριεῖς ἢ τοὶ οἱ κ.κ. Ἄνδρ. Σταθακόπουλος, Διον. Γαρμπῆς, Ἄνδρ. Ἀχιλλεῖου καὶ Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος. Εἰς τοὺς νέους τούτους ἀξιωθέντας νὰ ἐμπιστευθῆ ἢ ἐκπαιδεύσῃ τῆς μαθητιώσης γενεᾶς τῆς γενεθλίου γῆς εὐχόμεθα νὰ ἀνταποκριθῶσι εἰς τὰς ἐγκαρδίας πόθους τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους θέλει δοθῆ ἡμῖν ἢ εὐχαρίστησις νὰ ἀναγράψωμεν τοὺς καρπούς τῆς ἐκπαιδευτικῆς συγκομιδῆς ἀξίους τῆς φιλοτιμίας των καὶ τῶν προσδοκιῶν μας.

— Ὡς μαθητὸν τὰ μαθήματα τοῦ ἀ. γυμνασίου ἀρχοῦνται κατὰ τὴν 20 Σεπτεμβρίου τὰ δὲ τῆς γυμναστικῆς ἐξωμάλυνθησαν καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ ἰδρύεται γυμναστήριον δημόσιον ἐν τῷ ἐθνικῷ οἰκπέδῳ, τῷ μεταξὺ τῶν οἰκιῶν Γεωργίου Ἀργυροπούλου καὶ τῶν ἀδελφῶν Σταμάτη, ἀναλαβόντος πᾶν φιλοτιμίας τοῦ κ. Δημάρχου τὸν περιτειχισμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ὑποσχέσει ὅτι ὁ χῶρος οὗτος θέλει μείνει ἕως ἄνευ δημοσίου γυμναστήριον.

— Εἰς τὸ ἐνταῦθα γυμνάσιον, ὡς καὶ εἰς τέσσαρα ἄλλα εἰσάγεται κατὰ τὸ προσεχές σχολικὸν ἔτος ἡ διδασκαλία τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης. Ἐπὶ τοῦτῳ τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας συνέστησε τριμελῆ ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ὅπως ὑποβάλῃ εἰς ἐξετάσεις τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα καὶ θέλοντας νὰ διορισθῶσι διδάσκαλοι τῆς Ἰταλικῆς. Βεβαίως πολλοὶ τῶν νέων τῆς πόλεώς μας θέλουσιν ἐπωφεληθῆ ἐκ τῆς νέας ἔδρας ἐν τῷ ἡμετέρῳ γυμνασίῳ, διότι πολλοὶ ἐπιδίδονται παρ' ἡμῖν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὠραίας Ἰταλικῆς γλώσσης.

— Πληροποροῦμεθα ὅτι ἡ ἐπάρατος νόσος φυλοξήρα ἐνέσκηψε καὶ εἰς Κριμαίαν ἐνθα μεγάλην φθορὰν ἐπροξένησε καὶ καθημερινῶς προξενεῖ εἰς τὰς ἀμπέλους. Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν καὶ μέριμναν τῆς Κερκενήσεως ὅπως πάραυτα ζητήσῃ θετικὰς περὶ τούτου πληροφορίας ὅταν δὲ, ὡς φοβούμεθα πεισθῆ ὀριστικῶς περὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰρημένης εἰδήσεως νὰ ἐνεργήσῃ σοντόπως καὶ ἀμέσως ὅπως διὰ παντός καταλλήλου τρόπου ἐμποδίσῃ τὴν εἰσοδὴν τῆς ἐν λόγῳ νόσου εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Ἐχει φρονούμεν, συναίσθησιν τῶν καταστροφῶν ἃς τοιαύτη νόσος δύναται νὰ ἐπιφέρῃ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος καὶ διὰ τοῦτο εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ ἐνεργεία τῆς θέλει εἶναι ἀμέσως καὶ δραστηρία.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Σβρίου 2.—Ὁ Γρηγόριος Περφάνης Κεφαλλῆν, περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξέδρασε τὰδὲ Κυριάκον Ἀθανασίου Ἐξονὸν ὀπωροπώλην καὶ κατόπιν ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ μετ' ἄλλων συμπατριωτῶν του καὶ τὸν ἐράβησε εἰς τὸ πρόσωπον ὁ δρᾶστης συλληφθεὶς ἐκρατήθη. — Ὁ Ἀλέξιος Χαδιάτης ἐκ Ζακύνθου ἔτων 10 ἔλθων εἰς λόγους ἐτραυματίσεν τὸν παῖδα ὀκταετῆ Κελεπέντζον διὰ φαλτσέτας εἰς τὴν ὀμωπλάτην, ἀφ' οὗ προηγουμένως οὗτος ἐξέδρασε τὸν πρῶτον ὁ δρᾶστης συνελήθη ἀμέσως καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελύθη τῇ θελήσει τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ παθόντος.

Σβρίου 3. Οἱ παραγωγεῖς Χρῆστος Καμηνάρης καὶ Παναγ. Φερεντιῖνος παραλαβόντες σταφιδοκάρπαν τοῦ Ἀναστασίου Στεφανοπούλου ἐξ Ἀχαΐας 44 σάκκους κατὰ τὸ λέγειν αὐτοῦ τῷ παρέδωκαν 43, προσκληθέντες παρ' ἡμῶν ἠρνήθησαν μὲν ὅτι ἐκράτησαν τὸν ἓνα σάκκον, ἀλλ' οὐχ' ἦττον τῇ προτροπῇ μας ἐπλήρωσαν τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ. — Ὁ δωδεκαετής παῖς Ἐπαμινώνδας Δυμπερόπουλος περὶ τὰ δῆλη εἰσελθὼν διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὸν χαμοροκίσκον τοῦ Βασιλείου Κεφαλά κείμενον κατὰ τὴν ἀνω πόλιν ἀφῆρσε τρία ὑποκάμισα γυναικεῖα καὶ ἐν ἐσώβρακον.

Σβρίου 5. Περὶ τὴν 4 μ. μ. ὥραν καὶ ἔξωθι τῆς μεσημβρινῆς ἀγορᾶς ὁ κυβερνήτης ἀλιευτικοῦ πλοικρίου Φιλοποῖμην Λεπσιώτης, ἐτραυματίσεν ἀκινδύνως κατὰ τὴν κεφαλὴν τὸν ἐν αὐτῷ ἐργάτην τοῦ Μεχμέτ-Ἰσμαῆλ ἐπιμένοντα ν' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ἄνευ τῆς θελήσεώς του καὶ χωρὶς νὰ συμπληρώσῃ διὰ τῆς ἐργασίας του τὸ ποσὸν ὄπερ προκαταβολικῶς εἶχε λάβει ὁ δρᾶστης συλληφθεὶς καὶ κρατηθεὶς ἀπελύθη. — Περὶ τὴν 6 ὥραν τῆς ἑσπέρας κατεσχέθησαν παρὰ τοῦ 6' ἀστυνόμου εἰς τὸ καφνεῖον τοῦ Ν. Λιόρδα χαρτοπαιζόντων χρήματα δραχ. 11 καὶ 5)00, περὶ ὧραν δὲ 8ην κατεσχέθησαν ὑφ' ἡμῶν εἰς τὸ καφνεῖον τοῦ Α. Γουμενισάνου ἐπὶ μὲν τῆς τραπέζης τῶν χαρτοπαιζόντων δραχ. 5, ἐντὸς δ' αὐτῆς δραχ. 218 καὶ 90)00 κέρδος προερχόμενον ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου ἧτοι 6 ἀ δ ἄ ν ο ν' πρὸ τῆς κατασχέσεως ὅμως ταύτης οἱ Γεώργ. Ζακυνθινός, Παναγ. Γκούμας, Χρῆστος Στρεπέλις, Βασ. Καραπατάκης καὶ τις ἄγνωστος ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενοι ἀνίσταντο καθ' ἡμῶν ἀπειλοῦντες ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ κατὰσχῶμεν οὐδὲ νὰ παραλάβωμεν ταῦτα καὶ ἤρξαντο ἐκ συστάσεως νὰ σβύνωσι τὰ ἐν τῷ καφνεῖῳ φῶτα καὶ νὰ κλείωσι τὰς θύρας καὶ παράθυρα αὐτοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς ἐλλείψαι δυνάμεως κρατήσαντες τὸν πρῶτον καὶ ἀναχετίζοντες τοὺς λοιπούς ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν των τούτων ἃς ἐπανελάμβανον, ἐπεκαλεσάμεθα τὴν συνδρομὴν τῆς μοιραρχίας ἧς προσδραμούσης κατέσχομεν τὸ ὡς εἴρηται ποσόν.

Σβρίου 6. Ὁ κλητῆρ Χαρίλαος Παρασκευόπουλος περιπολῶν περὶ τὸ μεσονύκτιον εὗρεν ἀνοικτὴν τὴν θύραν τοῦ ἐμπόρου Διονυσίου Φραγκοπούλου καὶ τὴν τοῦ παντοπωλείου τοῦ Εὐσταθίου Μακρῆ, οἵτινες εἰδοποιηθέντες ἔκλεισαν αὐτὰς καὶ ἐδήλωσαν ὅτι οὐδὲν τοῖς ἐλλείπει.

Σβρίου 7. Περὶ τὴν 8 π. μ. ὥραν ὁ κλητῆρ Ἄνδρ. Παρκευόπουλος πληροφορηθεὶς ἀσφαλῶς ὅτι ὁ Ἐπαμιν. Λάμπας ἐκ Βεσινίου τῶν Καλαβρῶτων κατηγορεῖται ἐπὶ ἀναιρέσει, συνέλαβεν αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλθοντα καὶ ἡ εἰσαγγελία εἰς τὴν ἀπεστειλάμεν τοῦτον ἐφυλάκισεν. — Οἱ κλητῆρες Γεώργιος Σουδινός καὶ Γρηγόριος Κατζάνος περιπολοῦντες μετὰ τὸ μεσονύκτιον εὗρον ἀνοικτὴν τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ Ἰωάννου Δουδούμη, ὅστις εἰδοποιηθεὶς ἔκλεισε αὐτὴν καὶ ἐδήλωσαν ὡσαύτως ὅτι οὐδὲν ἐλλείπει ἐκ τοῦ καταστήματός του. — Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ οἰνοπώλης Πέτρος Σταυρόπουλος ὑποπτεύσας ὅτι ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἰωάννης Ἀθανασόπουλος κλέπτει χρήματα καὶ εὐρῶν ἐπ' αὐτοῦ μίαν δραχμὴν καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα, ἐτραυματίσεν τοῦτον ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ του κατὰ τὴν κεφαλὴν διὰ βροπάλου ἀκινδύνως.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας.)

Πρὸς τὸν κ. Συντάκτην τοῦ «Φορολογουμένου»

Αὐτηρὸν πράγματι εἶναι διὰ τοὺς ἔχοντας οἰκόπεδα κάτωθεν τῆς κρηνώδους πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς πλατείας «Βενιζέλου Ρούφου» καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπολαμβάνωσι τῆς θέας. Ὁ δῆμος ὀφείλει, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κ. Ἡρ. Κολλήρου, ν' ἀποκτήσῃ τὰ οἰκόπεδά του, ἀλλ' ἵνα καταστῇ τὸ ἔργον τέλειον, ὀφείλει ἐπίσης ν' ἀποκτήσῃ καὶ τὰ παρακείμενα οἰκόπεδα ἀντὶ 200 ὡς ἔγγιστα χιλιάδων δραχμῶν. Δυστυχῶς ὁ κ. δήμαρχος πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, πιστεύω, δὲν διανοεῖται νὰ καθυποβάλλῃ τὸ τοιοῦτον εἰς τὸ Συμβούλιον.

Διὰ μὲν τὴν πλατείαν καυχῶμαι ὅτι ἡ ἰσοπέδοσις αὐτῆς ἐγένετο σύμφωνα μὲ τὸς κανόνας τῆς ἐπιστήμης καὶ προφυλάχθη ἡ θέα τῆς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ἠδημόνων εἶδον αὐτὴν εὐηρεστήθησαν νὰ ἀπονείμωσιν ἐπαίνους εἰς τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς καὶ εἰς ἐμὲ ἀτομικῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ σύνορα αὐτῆς κάτωθεν τῆς κρηνώδους πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐσεβάσθησαν τὸ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ τοῦ σχεδιάσαντος τὴν πόλιν δὲν εἶχαμεν ἰσχὺν καὶ ἐὰν ἠθέλαμεν νὰ παραβιά-

σωμεν σχέδιον ἐγκεκριμένον διὰ Β. διατάγματος δεύτερον συνεμορφώθημεν καθ' ὁλοκληρίαν μὲ τὴν ἰδέαν του καὶ τρίτον ἐὰν ἠθέλαμεν παραβιάσει τὸ σχέδιον, ὁ νῦν κύριος νομομηχανικός ἠθέλεν ἐν τῷ δικαίωματί του μᾶς ἐμποδίσαι.

Ὁ σχεδιάσας τὴν πόλιν μηχανικός ἐννοοῦσε νὰ κοταστήσωμεν τὴν πλατείαν ἀνεξάρτητον, ἀφίνοντες τὰ δέκα ἐκεῖνα μέτρα πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ, εἴτε κλήμακος πρὸς συγκοινωνίαν ἐὰν ἠθέλαμεν, καὶ διὰ μόνον τὸν σκοπὸν ἵνα μὴ δυνηθῆ ὁ παρόδιος (δυστυχῶς ἔτυχεν ὁ κ. Κολλῆρος νὰ ἔχη οἰκόπεδα) νὰ ἐγείρῃ οἰκοδομὴν καὶ ἐμποδίσῃ τὴν θέαν τῆς θαλάσσης, ἄλλως τε ἡ πλατεία θὰ ἦτον ἄχρηστος. Οὐδέποτε ὁ κ. Σάουρωτ κατέκρινε τὸ ἔργον καὶ οὔτε ἡ δυνατόν τὸ τοιοῦτον. Ὅσον ἀφορᾷ νὰ καταστήσωμεν τὸ κρηνώδες ἐκεῖνο μέρος κατάλληλον δι' ἐλικοειδεῖς ἀναβάσεις ἐπιχωματώσεις κλπ. ἐν μέσῳ δένδρων καὶ θάμνων, τότε μόνον δένεται νὰ γίνῃ, ὅπταν ὁ δῆμος ἀποφασίσῃ νὰ ἀγοράσῃ τὰ οἰκόπεδα τοῦ κ. Κολλήρου καὶ τὰ παρακείμενα, διαφορετικὰ δὲν ἔχομεν ἀρκετὸν χῶρον διὰ τὴν κατασκευὴν τοιούτων.

Ἄς περιορισθῆ λοιπὸν προσωρινῶς ὁ δῆμος εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐκ δέκα μέτρων ὁδοῦ, κάτωθεν τοῦ περιτοιχίσματος, ἀνηκούσης εἰς τὴν πλατείαν, ἵνα μὴ ἐμποδίζεται ἡ ὠραία θέα τῆς θαλάσσης.

Δέξασθε

Α. ΣΟΦΙΟΣ.

Ἰ π ὁ μ ν η μ α

Γεωργίου Ἀνδριοπούλου
κατοίκου Σουδενῶν καὶ ὑποδίκου

Ἐν Πάτραις τῇ 8 Ἰβρίου 1882.

Πρὸς τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν.

Καταγοροῦμαι ὡς Δικαστικὸς κλητῆρ, ὅτι ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ Ν. Σακαλῆ καὶ ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι τοῦ μὲν Ν. Σακαλῆ ὡς ἠθικοῦ αὐτοῦργου, ἐμοῦ δὲ ὡς ὕλικου, ἐπλαστογραφήσαμεν δύο ἐπιδοτήρια ἐν ἐπιδοτήριον ἐπεδόσεως κατ' ἐντολήν τοῦ Ἀργυροῦ Οἰκονόμου τῆς ὑπ' ἀριθ. 57 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ 1869 τοῦ Εἰρηνοδικείου Καλαβρῶτων πρὸς τὸν Νικόλαον Σακαλῆν καὶ ἐν ἑτερον ἐπιδοτήριον ἐπιδόσεως ἐκχωρητηρίου Συμβαλαίου ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεως τοῦ Ἀργ. Οἰκονόμου κατὰ τοῦ Δήμου Καλαβρῶτων πρὸς τινὰ Μπομπάκον, θέντος ἐμοῦ ὡς κλητῆρος καὶ ἐπιδόσαντος ἀντὶ τῆς ἀλθθοῦς χρονολογίας τῆς 7 Ἀβρίου τοῦ 1875, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπεδόθησαν τὰ δικόγραφα ταῦτα τὴν ψευδῆ χρονολογίαν τῆς 7 Ἰανουαρίου τοῦ 1876.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατηγορίας ταύτης, ὁ Ἀνακριτῆς κ. Κοκκόνης ἐξέδοτο ἔνταγμα προφυλακίσεως κατ' ἐμοῦ ὡς δικαστικοῦ κλητῆρος ἐνεργήσαντος τὴν ἐπίδοσιν, ἀπέλυσε δὲ τὸν ἕτερον συγκατηγορούμενον Ν. Σακαλῆν ὑπὲρ οὗ καὶ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ὀπαίου ἐγένετο ἡ πλαστογραφία.

Θέλω, κ. Εἰσαγγελεῦ, ἐκθέσαι τὰ γεγονότα ὡς ἔχουσι, ἐξετάζων τὸ νόμιμον τῆς κατ' ἐμοῦ ἐκδόσεως ἐντάγμα τος προφυλακίσεως, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀπολύσεως τοῦ συγκατηγορουμένου Ν. Σακαλῆ. Ἐλπίζομεν νὰ πείσω ὑμᾶς, κ. Εἰσαγγελεῦ, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐγκλημα, καὶ ὅτι δὲν ἐλειτούργησεν ἐξ ἴσου ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Νόμος.

Ὁ Ἀνακριτῆς κ. Κοκκόνης ἔδει νὰ γνωρίζῃ καὶ γνωρίζῃ βεβαίως, ὅτι ὁ Δικαστῆς καὶ πρὸ πάντων ὁ Ἀνακριτῆς δέον νὰ ἦ προσεκτικὸς, νὰ γνωρίζῃ τοὺς Νόμους, νὰ κρίνῃ τὰ πράγματα, πρὸ πάντων δὲ πρέπει νὰ ἦ ἴσος πρὸς πάντας.

Ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τῶν γεγονότων ἀφίνωμεν, κ. Εἰσαγγελεῦ, εἰς ὑμᾶς, εἰς τὰς προϊσταμένας Δικαστ. Ἀρχάς, τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν, τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, νὰ κρίνωσιν ἂν ἐγὼ οἰκτρῶς πλανῶμαι, ἢ ὁ ἀνακριτῆς κ. Κοκκό-

νης, εκ πλάνης βεβαίως δεν κατέχει την ἀρετήν νὰ ἦ ἴσος πρὸς ὅλους, ἀν καὶ ἐγὼ ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι θέλει νὰ ἦ ἴσος.

Ὁ Ἀργ. Οἰκονόμου ἤγειρε κλησιν ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1869 κατὰ τοῦ Δήμου Καλαβρύτων περὶ πληρωμῆς Δραχμῶν 270, κατέσχε δὲ διὰ κατασχετηρίου εἰς χεῖρας τοῦ Ν. Σακαλῆ ὡς τρίτου ὀφειλέτου τοῦ δήμου Καλαβρύτων δρ. 400. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κλήσεως ταύτης καὶ ὁ Δήμος Καλαβρύτων καὶ ὁ Ν. Σακαλῆς δὲν ἐνεφανήθησαν, ἐρήμην δὲ τούτων, ἐγένετο ἡ κλήσις τοῦ ἐνάγοντος Ἀργυρίου Οἰκονόμου δεκτῆ, ἐκδοθείσης τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 57 τῆς 17 Μαρτίου 1869 ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου Καλαβρύτων, δι' ἧς ἐκηρύχθη καὶ ὡς κῦρος ἔχουσα, ἡ κατὰ τοῦ τρίτου κατάσχεσις. Ἀλλ' ὡς φαίνεται, ὁ Ν. Σακαλῆς, παρεπονέθη εἰς τὸν ἀποδιδόντα Δήμαρχον Καλαβρύτων Ν. Ἀνδρικού, ὅτι ἀδίκως περιπλέκεται εἰς ὑποθέσεις τοιαύτας, μὴ ὄν ὀφειλέτης πρὸς τὸν Δήμον, καὶ ὁ Δήμαρχος Καλαβρύτων πείθει τὸν κατασχόντα Ἀργύριον Οἰκονόμου, ὅτι ἀπὸ τὴν κατάσχεσιν κατὰ τοῦ Ν. Σακαλῆ καὶ ὄντως κατὰ τὴν 16 Δεκεμβρίου 1869, ἥτοι ἐπὶ τὰς μῆνας μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ὁ Ἀργύριος Οἰκονόμου ἐπιδίδει Δικόγραφον πρὸς τὸν Ν. Σακαλῆν, ἐν ᾧ Δικογράφῳ βεβαίωσι, ὅτι ἐξουάλυνε τὰς μετὰ τοῦ Δήμου ὑποθέσεις του, καὶ ὅτι αἴρει τὴν ἐπιβληθεῖσαν καὶ ἐπιδικασθεῖσαν διὰ τῆς ἐρήμην ὑπ' ἀριθμὸν 57 ἀποφάσεως κατάσχεσιν, συνταγένης ἐπὶ τούτῳ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 174 τῆς 16 Δεκεμβρίου 1869 ἐπιδοτηρίου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Χρυσικοπούλου, τὴν 19 δὲ Δεκεμβρίου 1869 αὐτὸς ὁ ἄρας τὴν κατάσχεσιν Ἀργυρίου Οἰκονόμου, πέμπει τὸ ἐπιδοτήριον, μετ' ἐπιστολῆς τοῦ ἰδιογράφου πρὸς τὸν ἀποδιδόντα Δήμαρχον Καλαβρύτων καὶ ἄτινα ἐγγράφα προσάγω ἐνώπιόν σας, κ. Βίσαγγελεῦ.

Μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα, ἐπελθόντος τοῦ θανάτου τοῦ Δημάρχου Καλαβρύτων Ν. Ἀνδρικού καὶ ὑποθέσαντος τοῦ Ἀργυρίου Οἰκονόμου ὅτι δὲν ὑφίσταται τὸ ἐπιδοτήριον τῆς κατάσχεσεως, με ἐπιτάττει ὡς δικαστ. κλητῆρα ὁ Ἀργύριος Οἰκονόμου νὰ ἐπιδόσω, καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν τρίτον Ν. Σακαλῆν, ἀφοῦ ἤρε τὴν κατάσχεσιν, ἐκχωρητήριον Συμβόλαιον, δι' οὗ ἐξεχώρησε τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57 ἀποφάσεως τοῦ Δήμου Καλαβρύτων, συνταγένης τοῦ ἐπιδοτηρίου τῆς 7 Δεκεμβρίου 1875, ἐξ οὗ προκύπτει ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐκχωρητηρίου, συνάμα δὲ με παρήγγειλε νὰ ἐπιδόσω καὶ ἐπέδωκα τὴν ὑπ' ἀριθ. 57 τοῦ 1869 ἐρήμην ἀπόφασιν τοῦ Εἰρηνοδικείου Καλαβρύτων πρὸς τὸν αὐτὸν Ν. Σακαλῆν συνταγένης παρ' ἐμοῦ ἐπιδοτηρίου ἐμοῦ τῆς 7 Δεκεμβρίου 1875. Τὰ ἐπιδοτήρια ταῦτα, ἄτινα κατὰ τὸ 1882 προσβάλλει ὡς πλαστὰ ὁ Ἀργύριος Οἰκονόμου, παρέδωκα πρὸς αὐτὸν ἔκτοτε τὰ εἶδε, τὰ ἀνέγνω, τὰ κατέθηκεν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Καλαβρύτων, ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐγένοντο συζητήσεις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Καλαβρύτων.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐκχωρητηρίου καὶ τῆς 57 ἐρήμην ἀποφάσεως ὁ Ν. Σακαλῆς, φανεραῖς φαίνεται, ἀνέκοψε, τὴν ἐρήμην ὑπ' ἀριθ. 57 τῆς 17 Μαρτίου 1869 ἀπόφασιν διὰ τῆς ἀπὸ 29 Δεβρίου 1875 ἀνακοπῆς του καὶ, ἐρήμην τοῦ Ἀργ. Οἰκονόμου, ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς 26 Ἰανουαρίου 1876 ἐρήμην τοῦ Οἰκονόμου ἀπόφασιν δι' ἧς ἐξηφανίσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 57 ἀπόφασιν τοῦ Εἰρηνοδικείου Καλαβρύτων, ἀπορριφθείσης τῆς κλήσεως τοῦ Οἰκονόμου. Μετὰ τούτου ὁ Οἰκονόμου, ἀνακόπτει τὴν ὑπ' ἀριθ. 59 ἐρήμην ἀπόφασιν, διὰ τῆς ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1876 ἀνακοπῆς του, καὶ τὸ Εἰρηνοδικεῖον Καλαβρύτων ἐξέδωκε κατ' ἀντιμαχίαν τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 210 ἀπόφασιν, δι' ἧς διετάξα τὴν προσαγωγὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 57 ἐρήμην ἀποφάσεως, ὅπως τὸ Δικαστήριον ἴδῃ ἂν ἡ ἄρασις τῆς κατάσχεσεως ἐπῆλθεν, ὅπως καὶ ἐπῆλθε, μετὰ τὴν ἐκδοσιν ταύτης.

Ἐκτοτε, ἀπελπισθέντος τοῦ Οἰκονόμου, ἡ ὑποθέσις ἔμεινε νεκρά, μετὰ πάροδον δὲ ἐπὶ τὰ ἐ-

τῶν ἀφ' οὗτου παρέδωκα πρὸς αὐτὸν τὰ ἐπιδοτήρια, τὰ ὅποια οὔτε προσέβαλεν ὡς πλαστὰ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, οὔτε παρεπονέθη πρὸς τινὰ ὅτι εἶναι πλαστὰ, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Βίσαγγελέως νὰ κατασχεθῶσιν ὡς πλαστὰ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, καὶ ἐγκαλεῖ τὸν μὲν Ν. Σακαλῆν ὡς ἠθικὸν αὐτουργόν, ἐμὲ δὲ ὡς ὑλικόν, θέντα ψευδῆ χρονολογίαν δι' ἀλλοιώσεως τῆς ἀληθοῦς, ἥτοι γράψαντα ἀντὶ τῆς 7 Δεβρίου 1875, 7 Ἰανουαρίου 1876.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ὑποθέσεως, κ. Βίσαγγελεῦ, καὶ ἤθελεν εἶσθαι περιττὸν νὰ φέρω κρίσεις, διότι πᾶς τις κατανοεῖ, ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν γεγονότων, ὅτι πρόκειται περὶ συκοφαντίας ἴσως ἐχούσης χρηματικὸν συμφέρον, ἀλλ' ἀναγκάζομαι χάριν τῆς κοινωνίας ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐγκαλοῦμαι ὡς πλαστογράφος νὰ εἶπω ὀλίγας λέξεις. Κάλλιον ἐμοῦ, κ. Βίσαγγελεῦ, ὁ ἀνακριτῆς κ. Κοκκόνης ἔγνωρίζει ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐγκλημα πλαστογραφίας ἀπαιτεῖται συμφέρον, ἀνευ συμφέροντος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ ἐν τῇ σφαίρῃ τοῦ Νομικοῦ κόσμου ἐγκλημα πλαστογραφίας. Σὰς ἐρωτῶ, κ. Κοκκόνη, ποῦ ἀνευρίσκετε τὸ συμφέρον ἐνταῦθα, ὅπως ἀλλοιωθῶσιν αἱ χρονολογίαι τῆς 7 Δεβρίου 1875 ἐν τοῖς δύο ἐπιδοτηρίοις τῆς 7 Ἰανουαρίου 1876. Ὁ Ν. Σακαλῆς καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ὡς τρίτου, δὲν εἶχε οὔτε σκιᾶν ὑπονοίας, ὅτι δύναται νὰ καταδικασθῇ νὰ πληρώσῃ διότι μετὰ τὴν ἐρήμην ὑπ' ἀριθ. 57 τῆς 17 Μαρτίου 1869 ἀπόφασιν, ὁ κατασχὼν Οἰκονόμου ἐπέδωκε δικόγραφον τῆς 15 Δεβρίου 1869 δι' οὗ ἤρε τὴν κατάσχεσιν, ὡστε ἀντικείμενον δίκης, μετὰ τοῦ ἐγκαλοῦντος Α. Οἰκονόμου, καὶ τοῦ Ν. Σακαλῆ δὲν ὑφίσταται, μὴ ὑφισταμένου δὲ ἀντικειμένου δίκης, μὴ ἔχοντος ὑποχρεώσιν τινὰ πρὸς τὸν Σακαλῆν, ποῖος ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐβουλεύθη ὁ Σακαλῆς νὰ διαπράξῃ πλαστογραφίαν ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, ὁ Ν. Σακαλῆς εἶναι τρίτος, προθεσμίᾳ κατὰ τοῦ τρίτου καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις δὲν χωρεῖ, ὅταν οὗτος ἔχη εἰς χεῖρας τοῦ ἐγγράφου ἄρασις τῆς κατάσχεσεως.

Ἐρωτῶ ὑμᾶς, κ. Κοκκόνη, ὡς Νομικόν, ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς πλαστογραφίσεως τῶν ἐπιδοτηρίων; Ἄλλ' εἰ ταῦτα χαίρειν ἄς σιγήσωσιν οἱ νόμοι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου ἀπέναντι τῆς πεποιθήσεως, ἣν σχηματίζει ἡ κοινωνία ὅτι ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἀμείλικτος καθ' ὅλων τῶν προσερχομένων. Ἄς σταματήσῃ ἡ λογικὴ ἀπέναντι τοῦ ἀξιεπαίνου αἰσθήματος τῆς αὐστηρότητος, ἀπέναντι τῆς ἰδέας ὅτι πάντες οἱ προσερχόμενοι ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ἕνοχοι. Ἀποδέχομαι ὅτι ὁ Σακαλῆς χάριν σκοποῦ δι' ἡ ἀνθρωπίνην λογικὴν δὲν δύναται ν' ἀνεύρῃ, ἀπεφάσισε νὰ πλαστογραφήσῃ. Ποία ἡ ἐνδείξις κατ' ἐμοῦ, ὅτι ἐγὼ διέπραξα τὴν πλαστογραφίαν, χρησιμεύσας ὡς ὄργανον τοῦ Σακαλῆ, καθόσον ἐγὼ ἐνήργουν ὡς Δικαστ. ὑπρέτης κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀργ. Οἰκονόμου, οὐδὲν ἔχων καὶ ἐπιδιώκων ἴδιον συμφέρον; ἐγὼ κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Οἰκονόμου ἐπέδωκα πρὸς τὸν Σακαλῆν τότε ἐκχωρητήριον καὶ τὴν ἐρήμην ὑπ' ἀριθ. 57 ἀπόφασιν, συντάξας τὰ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1875 ἐπιδοτήρια, ἄτινα παρέδωκα ἔκτοτε πρὸς τὸν Ἀργ. Οἰκονόμου, καὶ ὡν ἐποίησατο χρῆσιν διότι ὡς ἄνω ἐρρήθη ἐξηκολούθησε δίκην ἐν Καλαβρύτοις. Διατί ὁ ἐγκαλῶν δὲν παρεπονέθη ἀφ' ἧς παρέδωκα τὰ ἐπιδοτήρια ταῦτα πρὸς αὐτόν; διὰ τί ἐποίησατο οὗτος χρῆσιν πλαστῶν ἐγγράφων; διατί ἐγὼ προτιθέμενος νὰ πλαστογραφήσω, νὰ μεταβάλω τὴν χρονολογίαν τῆς 7 Δεβρίου 1875 εἰς 7 Ἰανουαρίου 1876 εἰς τρόπον ὁρατὸν καὶ τῷ τυφλῷ ὡστε ἅμα τῇ παράδοσει τῶν ἐπιδοτηρίων εἰς τὸν ἐντολέα μου κατὰ τὸν Δεβρίον τοῦ 1885 νὰ καταφωραθῶ ὡς πλαστογράφος, ἐνῶ ὡν συντάκτης τῶν ἐπιδοτηρίων ἠδυνάμην ἀκόπως νὰ θέσω τὴν ψευδῆ χρονολογίαν τῆς 7 Ἰανουαρίου 1876; διατί νὰ ὑποθεθῇ ὅτι ἐμὲ μετεχειρίσθη ὡς ὄργανον ὁ Σακαλῆς καὶ οὐχὶ ἄλλον ἀφοῦ τὰ ἐπιδοτήρια εὐρίσκονται εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον παρ' ἐμοῦ κατεσχέθησαν καὶ ἀραῦ ἡ γραφὴ τῆς χρονολογίας ἡ

θεθεῖσα εἰς τὴν ἀληθῆ χρονολογίαν τῆς 7 Δεκεμβρίου 1873 δὲν ἰδικήμου καὶ δύναται νὰ καταφανῆ καὶ ἐκ τῶν ἐπιδοτηρίων καὶ ἐκ πραγματογνωμοσύνης τὴν ὅποιαν, κ. Ἀνακριτᾶ, δὲν ἐνηργήσατε;

Ἄλλὰ πάντα ταῦτα εἰς χαίρειν, κ. Ἀνακριτᾶ. Ἐν ἤθειον ζητήσῃ, ἡ δικαιοσύνη νὰ ἦ ἴση καὶ διὰ νὰ ἦ τοιαύτη ἀπαιτεῖται προσοχὴ, περισκεψίς, νοῦς. Ἐγὼ ἀποκρούων δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς μου Κοκκόνη, διότι σὰς ὑποθέτω ἀκέραιον, ἀδέκαστον, ἴσον, ἐντιμον, τὸ ψιθυρισθὲν ὅτι ὁ Σακαλῆς ἀπελύθη ὡς συγγενῆς Δικηγόρου τινὸς φιλάτου Παπαμιχαλοπούλου καὶ τὸ ψιθυρισθὲν ὅτι μετὰ τῶν υἱῶν του τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου διατελεῖτε εἰς ἀλληλογραφίαν ἀποκρούω καὶ δικηκρῦττω Σέντορος τῆς φωνῆς ὅτι οἱ ψιθυρισμοὶ οὗτοι εἶναι κακὴ ἀντίληψις, ὅτι εἶναι εἶναι φῆμαι ψευδεῖς, ὅτι οὐδέποτε δικαστῆς δύναται νὰ μιάνῃ τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ. Ἄλλὰ μὲν ταῦτα θέτω ἐρώτημα ἐνώπιον τῆς συνειδήσεώς σας ἂν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διὰ τῆς ἀπολύσεως τοῦ Σακαλῆ, καὶ τῆς προφυλακίσεως ἐμοῦ φαίνεται καὶ εἶναι ἡ Δικαιοσύνη ἴση ἐπικαλούμενος τὴν κρίσιν καὶ τῆς κοινωνίας διότι ἐκ τῆς ἀνισότητος τῆς Δικαιοσύνης συντρίβεται ἡ κοινωνικὴ ἁρμονία καὶ ἀπελπίζεται τὸ ἄτομον. Ἄν ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τούτου, κ. ἀνακριτᾶ, καταφανῆ ὅτι ἡ Δικαιοσύνη δὲν εἶναι ἴση δὲν θὰ ταραχθῇ ἡ συνείδησις τῆς κοινωνίας, καὶ δὲν θὰ συγκινηθῇ ἡ ἰδική σας καρδιά διὰ τὴν προφυλακίσιν μου καθόσον διακηκρῦττω ὅτι εἶσθε ἐν χρηστῷ συνειδότι.

Ἐν τούτοις ἔχω τὸ θάρρος νὰ διαμαρτυρηθῶ, νὰ φωνήσω μέχρι τρίτου Οὐρανοῦ χωρὶς νὰ φοβηθῶ τὴν μῆνιν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὴν μῆνιν οὐδενός, οὐδὲ τὴν μῆνιν ὑμῶν κ. Κοκκόνη, διότι ἡ Δικαιοσύνη δὲν εἶναι ἐμπαθής, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐπῆλθῃ ἀνισός, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν ἐν ἣ ἡ δικαιοσύνη φαίνεται καὶ εἶναι ἀνισός.

Ὁ Ν. Σακαλῆς, καὶ ὁ Δήμος Καλαβρύτων εἶναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατὰ τοῦ ἐγκαλοῦντος Ἀργυρίου Οἰκονόμου. Τὸ ἠθικόν πρόσωπον τοῦ δήμου Καλαβρύτων δὲν πιστεύω νὰ φαντάζεσθε, κ. Κοκκόνη, ὅτι εἶναι ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος. Ὑπολείπεται ὁ Σακαλῆς ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος, καθὸ ἐνδιαφερόμενος καὶ ἔχων χρηματικὸν συμφέρον θέλων νὰ ὑστεροχρονολογήσῃ τὰ ἐπιδοτήρια διὰ λόγους οὗς αὐτὸς οἶδεν. Ἐγὼ ἐχρησίμευσα ὡς ὄργανον λαβὼν παρ' αὐτοῦ χρήματα. Δι' ἐμὲ ἐγείρονται ἀμφιβολίαι τινὲς κ. ἀνακριτᾶ καὶ διότι κατὰ τὸν Δεκεμβρίον τοῦ 1875 παρέδωκα τὰ ἐπιδοτήρια εἰς τὸν ἐντολέα μου καὶ ἐγκαλοῦντα, καὶ τὰ ἐπιδοτήρια κατετέθησαν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Καλαβρύτων ἔνθα ὁ Σακαλῆς ἠδυνάτο καὶ δι' ἄλλου προσώπου νὰ πλαστογραφήσῃ ταῦτα καθόσον καὶ ἡ γραφὴ εἶναι διαφορετικὴ καὶ ἐγὼ ὁ συντάξας τὰ ἐπιδοτήρια ἠδυνάμην νὰ πλαστογραφήσω ὅλον τὸ σῶμα τοῦ ἐπιδοτηρίου καὶ οὐχὶ νὰ ἀλλοιώσω εἰς τὸν ὁρατὸν τὴν γραφὴν, οὕσαν ἐν τούτοις ὅλος διάφορον τῆς ἰδικῆς μου, ὡστε ἂν ὑποθεθῇ ἐγκλημα ὁ κυρίως αὐτουργὸς εἶναι ὁ Σακαλῆς καὶ οὐχὶ ἐγὼ δι' ὃν ἐγείρονται αἱ ἄνω ἀμφιβολίαι.

Ἄλλὰ πῶς, κ. ἀνακριτᾶ, ὑπαρχούσης τῆς αὐτῆς μνήσεως, τῶν αὐτῶν ἐνδείξεων, ἐκτὸς τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀμφιβολιῶν ἀπελύσατε τὸν Σακαλῆν, ἐπροφυλακίσατε δὲ ἐμὲ; Μόνη ἡ ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου Σακαλῆ σὰς ἐπεισε φαίνεται, κ. Ἀνακριτᾶ, τὸ πιστεύω, φαίνεται ὅτι ἡ ἀπολογία τοῦ Σακαλῆ ἦτο γλυκεῖα, ἤρεμος, γαλιναία, πειστικὴ, ἀκαταγόνιστος. Ἀπὸ Καλαβρύτων μέχρις Ἀθηνῶν διεμαρτύροντο ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία ἦτο τραχεῖα, σύντομος, ἴσως ἀδικαιολόγητος. Ἀπὸ Καλαβρύτων μέχρις Ἀθηνῶν διεμαρτύροντο ὑπὲρ τῆς ἐνοχῆς μου.

(ἀκολουθεῖ).